

Sessió 2: La humilitat en la família

Resum de la xerrada del filòsof Francesc Torralba "Redescobrir la humilitat"

1. Introducció

-Per a sant Agustí la humilitat és la mare de totes les virtuts, la font de la qual emanen tots els bons hàbits.

-Santa Teresa expressa el principi d'humilitat: "no parlaré de res que no hagi experimentat unes vegades o més".

-Humilitat és tenir consciència dels nostres propis límits i imperfeccions (l'edat ajuda per tota l'experiència viscuda... Als joves els costa més ser humils). Humilitat ve d'humus (terra, la part més baixa del bosc), la mateixa paraula ens porta a la nostra condició finita i vulnerable.

-La humilitat no forma part de les 4 virtuts cardinals ni de les 3 virtuts teològals. No es va reconèixer al món grecoromà però sí al cristianisme. Tampoc no va tenir gaire importància al món modern, però cobra importància després dels grans desastres del segle XX en què els grans fracassos de les guerres i genocidis van manifestar la incapacitat dels humans d'arribar a acords a través del diàleg.

2. Imatges falses d'una persona humil

-No és crisi d'autoestima ni autodestrucció per veure només les mancances pròpies. No és comparar-se amb els altres sinó mirar cap a dins i reconèixer els dons i les mancances d'un mateix sentint com diu sant Agustí que en el més íntim del meu interior està Déu.

-No és ser un covard o un pusil·lànim, algú que no s'atreveix a res.

-No és adoptar una actitud de submissió.

3. Fruits de la humilitat

-La persona humil genera un corrent de simpatia, ens agrada estar i treballar-hi. L'excés d'ego és capaç de destruir qualsevol relació.

-La humilitat obre la porta de l'escolta (si penso que ja ho sé tot, no necessito escoltar). L'humil es pregunta el motiu de no entendre alguna cosa i reconeix que pot aprendre de l'altre i, per tant, no s'autoreferencia ni manifesta indiferència cap a l'altre, sinó que s'obre i l'escolta de l'altre fent-lo sentir digne.

-És metafísicament impossible demanar perdó i perdonar si no s'és humil. La supèrbia obstaculitza qualsevol possibilitat de redempció (jo no em puc equivocar...). També el que perdona necessita ser humil i no tenir rancúnia.

-La humilitat acota el territori i potencia el coneixement: només parles del que tens experiència, reconeixes quin és el teu camp i calles i aprens sobre els altres temes.

-La humilitat predisposa a deixar-se ajudar: reconeixes que tu sol no pots, i ets capaç de sol·licitar ajuda. Primes la vida comunitària versus la vida individualista.

-La humilitat t'obre a Déu, et fa ser conscient dels molts dons rebuts i, per tant, obre la porta a la gratitud. Reconeixem que tot és gràcia i no mèrit i agraïm a Déu i als altres tot el que hem rebut. Val més no posposar l'agraïment: no sabem si hi haurà un demà i, en cas que n'hi hagi, si aquesta persona hi serà.

Font: https://youtu.be/n_FWuKFWAH8?si=TSiyRnmP2B-opsM1
(Xerrada del dijous 24 d'octubre de 2024 al Monestir de Sant Cugat)

Preguntes per a compartir en el grup

1. Et consideres una persona humil? En quins dels aspectes que esmenta Torralba creus que ets fort i en quins pots millorar?
2. Com podem cultivar la virtut de la humilitat en la família? Aportem idees concretes.